

תת"ע 8719/02/18 - מדינת ישראל נגד וייסר מלבינה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8719-02-18 מדינת ישראל נ' מלבינה
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד רפאלה שושו
נגד
וייסר מלבינה
המאשימה
הנאשמת

הכרעת דין החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

1. הנאשמת, מלבינה וייסר, הואשמה בעבירה על תקנה 21(ב)(3), לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בכך שגרמה להפרעה לתנועה בעת שהחנתה את רכבה מול מחסום כניסה.
התמצית העובדתית היא שביום שבת, 16.12.17, בשעה 10:20, חנתה הנאשמת את רכבה, פרטית, מסוג "סקודה", מ.ר. 6015853, מול מחסום כניסה, בשוק רמלה-לוד, בעין המפרץ, וגרמה בכך להפרעה לתנועה.
2. הנאשמת כופרת בעבירה המיוחסת לה. לשיטתה, רכבה חנה במקום, אך לא גרם להפרעה לתנועה. התביעה טוענת, מנגד, שהנאשמת החנתה את רכבה בכניסה לחניון, באופן שגרם להפרעה לתנועה, ויש להרשיעה.
3. מטעם התביעה העידו השוטר שופי מגד (להלן - השוטר שופי), והשוטר סרוואן חאלד, עורך הדוח (להלן - השוטר חאלד). כן הוגשו ת/1 - זכרון דברים שערך השוטר מגד ו-ת/2 - הדוח.
- מטעם ההגנה הוגשו נ/1 - מזכר שערך השוטר, נ/2 - צילומים של הנאשמת ממקום האירוע, נ/3 - מזכר של יומנאית התחנה, ומפת המקום שהגישה הנאשמת, ו-נ/4 - צילומים של הנאשמת ממקום האירוע. מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

לפחות מחמת הספק הנאשמת לא גרמה להפרעה לתנועה

4. הנאשמת, בעלת תו נכה, העידה שהגיעה בשבת, לשוק רמלה-לוד, לאזור חנית הנכים, הסמוך לכניסה לשוק. היות שהחניה הייתה מלאה, המתינה בצד הכביש, המוביל אליה, עד שיתפנה מקום. בלשונה: "אני לא עמדתי בכניסה, הייתי בצד. אפשר לעלות עם שני רכבים. עמדתי מצד ימין ויש מקום יציאה" (עמ' 12 לפרו', ש' 1-2). לדבריה, רכבה כלל לא הפריע לרכבים, ורכבים יכלו לנסוע בכביש, משני הכיוונים (עמ' 9 לפרו', ש' 21). כן ציינה שהמאבטח

שהיה במקום לא ביקש ממנה לעזוב את המקום. (עמ' 14 לפרו', ש' 26), אלא רק מי שהציג עצמו כ"בעלים של השוק". בלשונה: **"הוא אמר את לא תיכנס, שאלתי למה, אמר ככה החלטתי"** (עמ' 14, ש' 26-27).

לדבריה, לא יתכן שהותירה את רכבה במקום והלכה, כגרסת התביעה, היות שברכב שהו כלתה ושני נכדיה. (עמ' 10 לפרו', ש' 3-5). ובהמשך מסרה: **"לא חסמתי ולא רציתי לעזוב את המקום כי הייתי ראשונה לכניסה. עובדה שלא חסמתי. אין אפשרות לחסום, יש מקום בשפע"** (עמ' 11 לפרו', ש' 8-9) וכן **"זה ממש לעשות בן אדם אשם במה שהוא אפילו לא חשב. לא עשיתי שום דבר. כולם נכנסים שם, עומדים שם, מחכים לכניסה"** (עמ' 11, ש' 24-25).

הנאשמת הציגה צילומים ממקום האירוע (נ/4), להוכחת טענותיה. מהצילומים עולה שמדובר בכביש דו סטרי רחב, שרכבים חונים בו מצידו הימני.

הנאשמת הודתה שהתבקשה להזיז את רכבה מהמקום, אך סרבה (עמ' 11 ש' 17-18). לבסוף הזיזה את רכבה לחניון אחר (עמ' 11, ש' 20-21).

5. על פי גרסת השוטרים, הנאשמת החנתה את רכבה באופן שגרם להפרעה לתנועה. כשהתבקשה להזיז את רכבה, בשל חסימת הדרך, הגיבה בקולניות, סרבה, נעלה את הרכב ועזבה את המקום. זאת, על אף שהשוטרים הציגו לה סיוע במציאת חניה.

השוטר שופי מסר בעדותו שהנאשמת עמדה בכניסה לחניון, **"כשמחצית מרכבה בנתיב בו אמורים לנסוע כלי רכב"** (עמ' 4 לפרו', ש' 11-12). כשהתבקשה להזיז את רכבה ולמצוא חניה במקום אחר, **"התעלמה"** מדבריהם והגיבה **"בצורה מאוד תוקפנית, בצעקות"** (עמ' 5 לפרו', ש' 21-22, עמ' 3 לפרו', ש' 10). לאחר שנרשם הדוח סרבה לקחת את הדוח ואת רישיונה, ועזבה את המקום (עמ' 5 לפרו', ש' 29).

מהדוח שערך השוטר חאלד עולה שהנאשמת נעמדה בכניסה לחניון הנכים, המאבטח שהיה במקום הסביר לה שאין חניה פנויה, אך היא כיבתה את רכבה, נעלה אותו והחלה לצעוד לעבר החניון. השוטרים, שהיו במרחק של כ-20 מטר, הגיעו למקום ולאחר שהוסבר לנאשמת שאין מקום פנוי, היא החלה **"לצעוק"**, סרבה להזיז את רכבה ונכנסה לשוק. בזמן זה, צוין, גרם רכבה להפרעה לתנועה במקום. לאחר מספר דקות הזיזה את רכבה, נכנסה לשוק והותיר את רישיונה אצל השוטר.

בעדותו מסר שרכב הנאשמת מנע מרכבים אחרים כניסה לחניון (עמ' 6 לפרו', ש' 16). כשנשאל כיצד הנאשמת עמדה במקום, השיב: **"לא זוכר. עצרת במקום שגרם הפרעה לתנועה, שיפוע או ישר, לא זוכר"** (עמ' 7 לפרו', ש' 10).

כשנשאל לגבי אנשים נוספים שהיו עמה ברכב, השיב: **"לא זוכר. רשום נעלת את הרכב והלכת"** (עמ' 7 לפרו', ש' 27).

6. על אף שמצאתי את גרסתם של השוטרים מהימנה, מצאתי, שבנסיבות העניין, יש לזכות את הנאשמת, מחמת הספק.

התרשמתי מעדויות השוטרים ומהראיות שהניחו לפני שאכן הנאשמת פנתה אליהם בצורה שאינה ראויה, וסרבה, לבקשתם, להזיז את רכבה, על אף שהוצע לה סיוע במציאת חניה.

עם זאת, השוטר שופי לא ידע לציין באיזה אופן החנתה הנאשמת את רכבה, ונתרו בי ספקות האם הרכב, כפי שנטען, גרם להפרעה לתנועה.

התביעה לא הציגה כל ראיה לעניין האופן בו חנה הרכב, במקום האירוע, ולא סתרה את עדותה של הנאשמת, שלפיה, רכבה לא גרם להפרעה לתנועה.

זאת ועוד, הנאשמת הציגה צילומים של מקום האירוע, בהם נראים רכבים חונים בצד ימין של הדרך, והדבר אינו גורם כל הפרעה לתנועה. אמנם אין הדבר מעיד על האופן בו חנה רכבה במקום, אך מהצילומים עולה שמדובר בכביש רחב, שגם אם רכב חונה בו בצד ימין, יש באפשרות רכבים, המגיעים משני הכיוונים, לעבור בו.

7. בנסיבות האמורות החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

סוף דבר

8.

5129371

18. לאור כל מה שכתבתי למעלה, הרי לא הוכח לפני שהנאשמת גרמה להפרעה לתנועה, ועל כן החלטתי לזכותה מחמת הספק בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ט, 07 ינואר 2019, במעמד הצדדים